

Til lovforslag nr. L 207. Betænkning afgivet af Det Enerkipolitiske Udvalg den 24. maj 1995

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om statstilskud til energibesparelser i erhvervsvirksomheder

(Energieffektiviseringer m.v.)

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med skatteministeren, der tillige med miljø- og energiministeren skriftligt har besvaret spørgsmål fra udvalget.

Endvidere har udvalget modtaget skriftlige og/eller mundtlige henvendelser fra:

Bryggerforeningen,
 Cardo Door Production A/S,
 Cheminova,
 Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening,
 Dansk Industri,
 Dansk Erhvervsgartnerforening,
 Danske Elværkers Forening,
 Danske Fjernvarmeværkers Forening,
 Danske Kulimportørers Association,
 Det Danske Stålvalseværk A/S,
 Faxø Kalk,
 Grenaa Erhvervsråd,
 Jysk Vindkraft A/S,
 Kemira Danmark A/S,
 Landbrugsraadet,
 Næstved Jernstøberi A/S,
 Oliebranchens Fællesrepræsentation,
 Randersklubben,
 SunChemical, Kemisk Værk Køge A/S, Køge,
 Tarm Stole & Møbelfabrik A/S og
 Vindmølleindustrien,

ligesom udvalget har fået kopi af henvendelser til Skatteudvalget vedrørende lovpakken om de grønne afgifter, skatteministerens kommentarer hertil samt kopi af udvalgets spørgsmål til skatteministeren og dennes svar herpå i forbindelse med Skatteudvalgets behandling af lovpakken vedrørende de grønne afgifter.

Miljø- og energiministeren har over for udvalget oplyst, at virksomheder efter lov om tilskud til energibesparelser i erhvervslivet kan få tilskud til vindmøller eller andre former for vedvarende energi, der er relateret til virksomhedens anvendelse af energi.

Energistyrelsen vil gøre opmærksom på muligheden for at få tilskud til vedvarende energi-anlæg i det informations- og vejledningsmateriale, der udarbejdes i tilknytning til loven om energibesparende foranstaltninger i erhvervslivet.

Regeringen vil i forbindelse med revision af energiplanen i efteråret komme med en række nye initiativer, der væsentligt kan fremme udbredelsen af vedvarende energi.

Herefter indstiller et flertal (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Det Radikale Venstres og Centrum-Demokraternes medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal inden for flertallet (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslagene vedrørende grønne afgifter for erhverv til vedtagelse, fordi mindretallet opfatter forslagene som et fremskridt i indsatsen for at nå en reduktion i forureningen med kuldioxid

og svovl. Men SF beklager stærkt, at regeringen har valgt at reducere sit oprindelige oplæg, så lovkomplekset ikke yder det planlagte bidrag til at nå målsætningen om en 20 pct. reduktion af kuldioxidudslippet i år 2005.

SF deltog fra starten i politiske forhandlinger om afgiftspakken, forhandlinger som regeringen ensidigt afbrød, alene fordi Det Konservative Folkeparti og Venstre ikke længere ønskede at forhandle.

Dette brud indebærer, at mindretallet ikke kan tage noget samlet ansvar for pakkens udformning, og at mindretallet er frit stillet til senere at fremsætte forslag til forbedringer af pakken såvel i udformningen af de enkelte regler som forslag, der øger chancerne for at nå miljømålsætningen.

Et *mindretal* (Venstres, Det Konservative Folkepartis og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et flertal inden for mindretallet (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) bemærker, at hele lovpakken om de såkaldte grønne afgifter indstilles til forkastelse.

For det første er der tale om nye og højere skatter i et land, der i forvejen har et for højt skattetryk. For det andet ødelægges konkurrenceevnen i en række vigtige danske virksomheder og endog hele brancher til skade for produktion, eksport og beskæftigelse. For det tredje er pakken med sine varierende afgiftssatser, diverse tilskudsordninger og indbyggede forhandlinger med staten om aftaler udtryk for en rendyrket socialistisk planøkonomi.

Med pakkens vedtagelse skal den enkelte virksomhed for fremtiden have sine produktionsprocesser og investeringsplaner godkendt af staten med henblik på at få lavere afgifter. Godkendelsen er endda kun midlertidig, hvilket efterlader virksomheder i stor usikkerhed. For det fjerde vil lovpakken med sit forsøg på at skelne mellem tunge processer, lette processer, rumopvarmning, direkte og indirekte procesomkostninger samt tilskud efter et statsligt skøn alt i alt virke vilkårligt og tilfældigt for den enkelte virksomhed. Alle de her skadelige virkninger for samfundet skal ses i forhold til,

at Danmarks miljømål kunne nås ad frivillighedens vej uden afgifter.

De mange ændringsforslag til lovpakken vil i visse tilfælde være udtryk for imødekommenhed i forhold til nogle virksomheder, men samtidig er der overhovedet ikke vist imødekommenhed over for andre virksomheder og brancher.

Hertil kommer, at mange virksomheder formentlig slet ikke har nået at få overblik over virkningerne, og deres ønsker har man således slet ikke kunnet tage stilling til.

På denne baggrund synes ændringsforslagene som helhed at være tilfældige og vil medvirke til, at hele lovpakken forskelsbehandler virksomheder og brancher.

Et mindretal inden for mindretallet (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) er modstander af hele regeringens miljøpakke med nye store skatter, som pålægges den danske befolkning og – endnu værre – pålægges vores livsnødvendige produktion. Hele den filosofi, som regeringen har lagt til grund for sin pakke af nye grønne skatter, er Fremskridtspartiet imod. Der bliver, som så ofte tidligere, tale om ensidige danske initiativer, hvorved danske virksomheder nok en gang mister konkurrenceevne til skade for beskæftigelsen og for samfundsøkonomien.

Det er selvfølgelig vigtigt, at danske virksomheder er tilbageholdende med deres resourceforbrug. Imidlertid er det helt forfælt at tvinge virksomhederne til at gennemføre energiømlægninger, de måske ikke har råd til, eller som har minimalt miljømæssigt sigte. Der vil blive tale om betydelige fejlinvesteringer, fordi virksomhederne føler sig presset til at præstere »miljørigtig« adfærd. Den klapjagt, som de tusinder af nye miljøkommissærer vil indlede på virksomhederne under dække af energisyn, vil betyde en brændemærkning af mange virksomheder. Miljøfanatikere vil misbruge disse love til at hetze mod virksomheder helt uden saglig grund. Vi har set det med andre miljølove og vil givet opleve det igen med nærværende nye love.

Danske virksomheder er ikke energisvin. De har så rigeligt at gøre med at holde udgifterne til alle omkostningsparametre nede, at de selvfølgelig ikke sviner med energien. Den behårdede konkurrence har for længst fået frasorteret

de virksomheder, som har en energifrådsende adfærd. Energi er jo ikke gratis! Mange af de danske virksomheder lever i en balanceøkonomi, hvor selv små ændringer i konkurrenceevnen vil betyde tab af markedsandele, tab af omsætning, tab af arbejdspladser og afledt tab af velfærd for hele samfundet.

Hvis så bare regeringens politik havde et miljømæssigt forsvarligt udbytte, men end ikke det er tilfældet. Den internationaliserede handel gør, at forbrugere af ethvert produkt frit kan vælge at skifte til en udenlandsk leverandør. Udenlandske virksomheder har ofte produktionsmetoder, der miljømæssigt halter langt bag efter danske virksomheder. Når danske forbrugere på grund af prisen tvinges til at vælge udenlandske varer, resulterer det i en forværring af det globale miljø. Resultatet er eksport af arbejdspladser og velfærd og nye bølger af virksomhedslukninger.

Regeringens forslag om at give virksomhederne en del af provenuet tilbage i form af tilskud medfører yderligere statslig styring og kontrol af danske virksomheder. Det er en helt fejlagtig udvikling, som Fremskridtspartiet vender sig imod. Det var langt bedre, om regeringen havde fremlagt en pakke med lempelser i skatter, afgifter, reguleringer, bureaukratiet osv. som et tilbud til erhvervslivet, mod at erhvervslivet indgik aftaler om reduktioner i ressourceforbruget. Det vil være en løsning med fremtidsperspektiv, nye arbejdspladser og stigende velfærd.

Regeringens løsning vil tvinge alt for mange virksomheder til at gøre sig overvejelser om, hvorvidt de fortsat skal have hjemsted i Danmark. Det vil give markant tab af investeringslyst hos de udenlandske investorer, som overvejer at investere i Danmark. Hvorfor skulle de dog gøre det, når den danske regering og dens socialistiske flertal i Folketinget kun ønsker at malke virksomhederne via grønne skatter? Danmark vil miste international styrke som investeringsland.

Folketinget har fået præsenteret hundreder af små og store nødråb fra danske virksomheder, som ikke ved, hvad de skal gøre, når afgif-

terne for alvor vil tage fat. Virksomhederne ved dog én ting med sikkerhed. De vil miste markeder, de vil miste omsætning, og de vil blive tvunget ud i nye runder af afskedigelser. Alt dette blot fordi en række politikere og embedsmænd har fået den forfejlede idé, at vi skal indføre voldsomme energiskatter i Danmark. Når først skaden er sket, så er det ikke nemt at rette op igen. De ansvarlige politikere og embedsværket vil tale om ændrede forudsætninger og internationale påvirkninger, om et nødvendigt onde osv. De vil end ikke tage ansvaret for deres frygtindgydende politik. De vil søge at bortforklare selv dokumenterede virksomhedslukninger med påstand om dårlig ledelse osv.

Den grønne afgiftspakke vil brede sig som en dødelig ebola-virus i dansk erhvervsliv. Fremskridtspartiet håber meget, at vælgerne vil »belønne« partierne bag vedtagelsen af de grønne afgifter.

Fremskridtspartiet kan kun håbe på, at regeringens levetid bliver kort, således at Fremskridtspartiet sammen med andre erhvervsvenlige partier kan få nærværende lovforslag ophævet igen.

Fremskridtspartiet skal henvise til partiets betænkningssbidrag på de øvrige lovforslag i regeringens miljøpakke og de saglige argumenter, partiet fremfører imod de nye miljøskatter.

Fremskridtspartiets håb er nu, at EU-Kommissionen vil modsætte sig disse forslag i miljøpakken, og at den danske regering vil lide et kæmpe nederlag i form af en nægtelse af notifikation i Europa-Kommissionen. Sker det ikke, håber Fremskridtspartiet, at tusinder af danske virksomheder vil anlægge sag ved EF-Domstolen for at få lovene omstødt.

Sidst men ikke mindst håber Fremskridtspartiet, at den danske befolkning vil rejse sig i protest mod de nye grønne skatter. Der går nok lige et års tid, før det sker. Danskerne skal som regel først se konsekvenserne i deres egen tegnebog, før de rejser sig fra stolen. Men når det sker, vil Fremskridtspartiet håbe, at det sker med styrke.

Martin Glerup (S) nfm. Henning Gjellerod (S) Erik Mortensen (S) Helge Mortensen (S)
Inger Bierbaum (S) Anni Svanholt (SF) Kristen Touborg (SF)
Elsebeth Gerner Nielsen (RV) Peter Duetoft (CD) Peter Hansen-Nord (V)
Knud Enggaard (V) Birgit Thye-Petersen (V) Jens Vibjerg (V) Eva Møller (KF)
Pernille Sams (KF) Niels J. Langkilde (KF) Kim Behnke (FP) fmd.

Enhedslisten havde ikke medlemmer i udvalget.